

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. (...)/118/(...)/a1

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu de la 22.11.2022
Completul de judecători de cameră preliminară compus din:
PREȘEDINTE - (...)
Judecător - (...)

Cu participare:

Grefier – (...)

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DIICOT - Serviciul Teritorial Constanța prin procuror (...)

S-au luat în examinare contestațiile declarate de inculpații:

- (...), fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în oraș (...), Jud. (...), domiciliat în (...), posesor al (...) seria (...) nr. (...) eliberat de (...), fi în (...), CNP (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de droguri de risc și de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- efectuare, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prev. de art.16 alin.1 din Legea 194/2011, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- deținere de droguri de risc și de mare risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 și 2 din Legea 143/2000

- toate cu aplic.art.38 al.1 CP.

- (...), fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în (...), domiciliat în (...), posesor al (...) seria (...) nr. (...) eliberat de (...), CNP (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de droguri de risc, prev. de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- deținere de droguri de risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 din Legea 143/2000.

- ambele cu aplic.art.38 al.1 CP.,

împotriva încheierii penale nr. 189 de la data de 05.04.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. (...)/118/(...)/a1, având ca obiect măsuri și excepții dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu, se constată:

- prezența contestatorului inculpat (...), personal și asistat de apărător ales, avocat (...);

- prezența contestatorului inculpat (...), personal și asistat de apărătorul ales, avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale seria (...) emisă de Baroul (...) aflată la dosar;

- lipsa intimatului inculpat (...), reprezentat de apărător ales, avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale seria (...) emisă de Baroul (...), aflată la dosarul cauzei;

- lipsa intimatului inculpat (...), reprezentat de avocat (...), în substituirea apărătorului ales, avocat (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează că la dosar a fost atașat dosarul Tribunalului Constanța în care s-a încuviințat percheziția în prezenta cauză.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, completul de judecată de cameră preliminară pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea lămuririi unei probleme de interpretare și aplicare a legii cu privire la două elemente:

1. Dacă aplicarea dispozițiilor art. art. 158 alin. 3 Cod procedură penală este sau nu este condiționată de către descrierea acestor locuri învecinate în conținutul încheierii instanței care a autorizat efectuarea percheziției, respectiv al mandatului de percheziție, raportat la prevederile art. 158 alin. 7 lit. f Cod procedură penală.

2. Dacă eventualele neregularități ale încheierii pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției, pot fi supuse verificării de legalitate, în procedura de cameră preliminară prevăzută de art. 342 Cod procedură penală, în mod incidental, în ce privește legalitatea încuviințării extinderii percheziției asupra locurilor învecinate prevăzute de art. 158 alin. 3 Cod procedură penală.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public apreciază că în prezenta cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 475 Cod procedură penală întrucât chestiunile de drept nu necesită lămuriri. Dispozițiile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală sunt clare și aplicabile în cauză, respectiv în timpul efectuării percheziției domiciliare, când se constată că au fost transferate probe sau date, mandatul de percheziție este valabil și pentru locuri învecinate, iar continuarea efectuării percheziției în această situație se încuviințează de către procuror. Alineatul 3 ar trebui interpretat în deplină interdependență cu alin. 2 lit. a Cod procedură penală, or în practică nu există întotdeauna suspiciuni rezonabile în acest sens, de la momentul solicitării mandatului de percheziție domiciliară, situație în care ne aflăm și în prezenta cauză, astfel că dispozițiile alin. 3 nu este posibil să depindă efectiv de îndeplinirea condițiilor alin. 2 lit. a, ci așa cum prevede alin. 3, suspiciunile apar în timpul percheziției.

Față de exemplul dat în cererile și excepțiile depuse, cum că într-un dosar de contrabandă ar putea exista riscul transferării, „se cunoaște că țigările sunt depozitate într-o magazie din curtea făptuitorilor, dar studiindu-se în prealabil perimetrul se constată că acesta are deschidere printr-o fereastră către curtea învecinată, care aparține unei societăți comerciale sau unei rude, există prin urmare riscul ca bunurile să fie aruncate în această curte”, precizează că procurorul nu are certitudinea că bunurile vor fi transferate, dar riscul este real; este o situație practică, cea mai evidentă pentru a înțelege noțiunea de locuri învecinate, dar nu singura întâlnită în practică.

De altfel, în exemplul dat, dacă nu s-ar fi apreciat în faza de verificare a locului unde urmează a se efectua percheziția, că există un risc real ca bunurile să fie transferate în diverse modalități într-o altă curte, organele de poliție, în timpul percheziției, ar fi putut aprecia că sunt îndeplinite condițiile constatării infracțiunii flagrante, conform art. 293 Cod procedură penală, situație mai evidentă dacă transferăm obiectul de la contrabanda cu țigări la trafic de droguri de risc sau de mare risc.

În prezenta cauză mandatul de percheziție domiciliară nr. 558 din 2009 prevede atât autorizarea efectuării percheziției domiciliare în camera nr. 544, unde era cazat numitul (...), cât și faptul că mandatul va fi valabil și pentru spațiile învecinate, în condițiile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală. Se are în vedere procesul verbal întocmit de organele de poliție, fila 40 din dosarul de urmărire penală, din cuprinsul căreia rezultă că au anunțat procurorul care a emis ordonanța prin care a fost încuviințată această percheziție prin extindere, întrucât după cum rezultă din fișele de cazare ale hotelului (...), camerele au fost rezervate de persoana cazată la camera nr. 535, fapt pentru care există suspiciunea că drogurile, instrumentele de cântărire și mărunțire să fie transferate în camerele nr. 539 și 535 ale hotelului (...).

Având în vedere această suspiciune, precum și faptul că aceste camere de hotel sunt locuri învecinate atât prin natura lor, dar și prin faptul că au fost rezervate de aceleași persoane, suspiciunile erau rezonabile la momentul respectiv și sunt îndeplinite condițiile ca fiind locuri învecinate. Ar trebui avut în vedere că înaintea efectuării percheziției nu era posibil să se realizeze aceste verificări, având în vedere caracterul percheziției domiciliare,

dacă organele de poliție ar fi verificat scriptele hotelului, această situație ar fi ajutat cunoștința potențialilor făptuitori la momentul respectiv, eventual prin complicitatea persoanelor care dețin aceste scripte.

Pentru aceste motive, apreciază că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se lămurii aspectele din întrebările menționate, precum și faptul că în ceea ce privește legalitatea încheierii prin care s-a obținut percheziția domiciliară poate fi pusă în discuție în cameră preliminară, așa cum au mai fost puse în discuție mandatele de supraveghere tehnică.

Față problema următoare, dacă încheierea definitivă, fără căi de atac poate fi verificată incidental, nu pe calea prevăzută de lege, în cadrul procedurii camerei preliminare în măsura în care din eventualele neregularități ar putea rezulta alte nelegalități ale administrării probelor, precizează că încheierea poate fi analizată în cameră preliminară, având în vedere actele depuse la momentul solicitării percheziției domiciliare, urmând a se corobora acele aspecte și a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile legale în acest sens.

În ceea ce privește prima întrebare, precizează că alin. 3 al art. 158 Cod procedură penală nu are legătură cu alin. 2 al aceluiași articol, întrucât în alin. 2 se precizează că în cazul în care există suspiciuni că bunurile ce urmează a fi verificate sau ridicate la o percheziție, ar fi transferate, acestea să fie descrise. Dar dacă nu au existat aceste suspiciuni la momentul solicitării față de denunțul care a fost formulat și modalitatea în care s-ar fi săvârșit fapta, sunt incidente dispozițiile alin. 3. În timpul percheziției s-a analizat că există suspiciuni rezonabile că aceste bunuri și date să fie transferate în locuri învecinate. Sunt locuri învecinate și aceste camere de hotel, prin prisma probelor administrate.

Având cuvântul, apărătorul contestatorului inculpat (...), avocat (...) consideră că nu pot fi disociate dispozițiile legale cuprinse în diferitele aliniate ale unui text de lege, atât timp cât toate concurează la definirea instituției procesuale pe care textul de lege o reglementează. Astfel, nu se poate concluziona în sensul că nu există nici o legătură între alin. 2 și alin. 3 al art. 158 Cod procedură penală, cum a susținut reprezentantul Ministerului Public.

Apreciază că a nu descrie locurile învecinate cel puțin la modul generic, bazate pe o suspiciune prealabilă solicitării de a obține mandatul de percheziție și intervenția procurorului pe timpul desfășurării percheziției în sensul în care extinde percheziția în alte locuri decât acelea despre care instanța de judecată a luat cunoștință în baza solicitării procurorului de emitere a mandatului de percheziție tinde să afecteze, sub sancțiunea nulității absolute competența materială a organului judiciar care dispune. Pentru aceste motive, consideră că este necesar a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă de dezlegare a acestei chestiuni de drept.

Cu privire la cea de-a doua întrebare, precizează că în procedura de cameră preliminară se discută asupra tuturor neregularităților sau excepțiilor de procedură care au intervenit în cursul desfășurării urmăririi penale, inclusiv asupra încheierii judecătorului delegat în legătură cu drepturile și libertățile inculpatului, care se pronunță în cadrul procedurii de urmărire penală. Solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și cu privire la cel de-al doilea aspect, întrucât există necesitatea lămuririi acestei chestiuni esențiale.

Având cuvântul pentru contestatorul inculpat (...), avocat (...) precizează că deși chestiunea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție nu îl privește pe intimatul inculpat (...), consideră că cele expuse de instanță este întemeiat. În primul rând pentru faptul că se discută despre o percheziție domiciliară, iar percheziția domiciliară vizează un domiciliu. În cererea DIICOT – Serviciul Teritorial Constanța se solicită percheziția în camera 544 a unui hotel, nu e vorba de un domiciliu la o adresă oarecare, ci de o cameră de hotel, aflată la etajul 5. În mandatul emis de judecător se menționează spații învecinate, nu locuri învecinate cum este prevăzut în art. 158 Cod procedură penală. În opinia sa, noțiunea de "locuri" și cea de „spații”

au înțelesuri diferite. Mandatul este emis pentru percheziția camerei 544 și spații învecinate iar spațiile învecinate pot fi doar balconul, care e atașat la acel spațiu. În această situație pune problema efectuării de percheziții în alte două camere de pe același palier. Din punct de vedere legal consideră că reprezentantul Ministerului Public și-a depășit competențele în momentul în care a dispus extinderea percheziției și în celelalte două camere. Întrucât la momentul sesizării instanței trebuia să știe că aceste camere, nr.535, nr. 539 și nr. 544 erau rezervate de (...), care era de fapt (...).

Având în vedere și faptul că instanța de control judiciar a constatat că sunt îndeplinite condițiile cu privire la sesizarea Curții Constituționale a României pentru problema legalității în această speță, consideră că este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală să lămurească cele două probleme puse în discuție, întrucât trebuie supusă mecanismului de unificare.

În opinia sa, legiuitorul, la momentul redactării aceluia alineat a scăpat din vedere un lucru esențial. La mandatele de supraveghere procurorul poate dispune pe o perioadă scurtă efectuarea supravegherii, cu obligația ca în 24 de ore să sesizeze judecătorul, pentru a intra în legalitate. În speța de față, cu privire la percheziția domiciliară, articolul nu prevede această posibilitate. Această omisiune a legiuitorului induce incertitudine în interpretarea normei, inclusiv în cazul de față, întrucât judecătorul a încuviințat percheziția unei camere de hotel, iar procurorul a dispus extinderea percheziției la alte două camere din același hotel, în condițiile în care percheziția se dispune de către judecător, astfel cum se prevede în lege.

Având cuvântul pentru intimații inculpați (...) și (...), avocat (...) precizează că aceștia nu au formulat cereri și excepții în cauză, se consideră mulțumiți de soluția instanței.

Solicită admiterea contestațiilor formulate de contestatori și, pe cale de consecință, admiterea cererilor și excepțiilor invocate, pentru considerentele expuse de antevorbitorii săi.

Contestatorul inculpat (...), având cuvântul, achiesează la concluziile apărătorului său.

Contestatorul inculpat (...), având cuvântul, achiesează la concluziile apărătorului său.

Completul de judecători de cameră preliminară **declară închise dezbaterile și reține cauza spre deliberare și pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării cauzei.**

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

În temeiul dispozițiilor art. 391 Cod procedură penală, având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a stabili pronunțarea la data de 25.11.2022.

Pe cale de consecință,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Stabilește pronunțarea la data de 25.11.2022.

Pronunțată în ședința camerei de consiliu, astăzi, 22.11.2022.

Președinte - judecător de cameră preliminară,

(...)

(...)

Grefier,

Operator de date cu caracter personal 3170

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. (...)/118/(...)/a1

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de 25.11.2022

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive, urmează să amâne pronunțarea în cauză la data de 7.12.2022.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 7.12.2022.
Pronunțată în ședința camerei de consiliu de la 25.11.2022.

Președinte - judecător de cameră preliminară,
(...)

Grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. (...)/118/(...)/a1

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu de la 07.12.2022
Completul de judecători de cameră preliminară compus din:
PREȘEDINTE - (...)
Judecător - (...)

Cu participare:

Grefier – (...)

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DIICOT - Serviciul Teritorial Constanța prin procuror (...)

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauza ce face obiectul contestațiilor declarate de inculpații:

- (...), fiul lui (...) și (...), născut la data de (...) în oraș (...), Jud. (...), domiciliat în (...), posesor al (...) seria (...) nr. (...) eliberat de (...) data de (...), ffl în (...) , nr. (...), jud. (...), CNP (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de droguri de risc și de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- efectuare, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prev. de art.16 alin.1 din Legea 194/2011, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- deținere de droguri de risc și de mare risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 și 2 din Legea 143/2000

- toate cu aplic.art.38 al.1 CP.

- (...), fiul lui (...) și (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), posesor al (...) seria (...) nr. (...) eliberat de (...), CNP (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de droguri de risc, prev. de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP.

- deținere de droguri de risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 din Legea 143/2000.

- ambele cu aplic.art.38 al.1 CP.,

împotriva încheierii penale nr. 189 de la data de 05.04.2022, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. (...)/118/(...)/a1, având ca obiect măsuri și excepții dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

Dezbaterile au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 22.11.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta. Completul de judecători de cameră preliminară, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea la data de 25.11.2022, ulterior la data de 7.12.2022, când dispus următoarele.

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

I. Prin rechizitoriul din 14 octombrie 2021, emis în dosarul nr. (...)/D/P/(...) al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul teritorial Constanța, au fost trimiși în judecată inculpații:

- (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:
  - trafic de droguri de risc și de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al. 1 din CP;
  - efectuare, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prev. de art.16 alin. 1 din Legea 194/2011, cu aplic.art.35 al.1 din CP;
  - deținere de droguri de risc și de mare risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 și 2 din Legea 143/2000;toate cu aplic.art.38 al.1 CP.
- (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:
  - trafic de droguri de risc, prev. de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP;
  - deținere de droguri de risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 din Legea 143/2000;ambele cu aplic.art.38 al.1 CP.
- (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de:
  - trafic de droguri de risc și de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplic.art.35 al.1 din CP;
  - efectuare, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prev. de art.16 alin.1 din Legea 194/2011;ambele cu aplic.art.38 al.1 CP.
- (...), pentru săvârșirea infracțiunii de:
  - deținere de droguri de risc, pentru consum propriu, fără drept, prev. de art.4 al.1 din Legea 143/2000.

Susținerea probatorie a acțiunii penale exercitate față de inculpatul (...) s-a realizat prin propunerea administrării ca probă de către procuror în cuprinsul actului de sesizare a instanței a procesului-verbal de efectuare a percheziției domiciliare în camera numărul 535 a Hotelului (...) din stațiunea (...), județul (...), percheziție ce nu a fost încuviințată în mod explicit de către judecătorul de drepturi și libertăți, fiind efectuată ca urmare a încuviințării de către procuror în data de 20.09.2021 a continuării percheziției dispuse de către judecătorul de drepturi și libertăți referitoare la camera numărul 544 a Hotelului (...) din stațiunea (...), rezervată pe numele (...), din care a rezultat că în această cameră, în care erau cazați inculpatul (...) și numita (...), au fost găsite droguri de risc și de mare risc, precum și produse susceptibile a avea efecte psihoactive.

Încuviințarea continuării percheziției s-a dispus prin ordonanța nr. (...)/D/P/(...) reținându-se anterior începerii percheziției în camera nr. 544 că persoana pe numele căreia era rezervată camera mai rezervase alte două camere, aspect ce s-a reținut că generează suspiciunea transferului de probe în camerele nr. 535 și 539 ale aceluiași hotel și că acestea sunt considerate locuri învecinate.

Cererea procurorului de încuviințare a percheziției nu cuprinde descrierea locurilor învecinate potrivit art. 158 alin. 2 lit. a) cod procedură penală.

Prin încheierea prin care s-a încuviințat percheziția camerei nr. 544 nu s-a dispus încuviințarea continuării percheziției în locurile învecinate în condițiile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală, însă în mandatul de percheziție emis în baza încheierii există mențiunea generică a încuviințării continuării percheziției în locurile învecinate în baza art. 158 alin. 3 Cod procedură penală.

II. În cadrul procedurii de cameră preliminară la prima instanță de judecată, judecătorul de cameră preliminară nu a formulat cereri și nici nu a invocat excepții din oficiu.

Prin memoriul său, depus în termenul prevăzut de lege, inculpatul (...) a formulat următoarele cereri și excepții, în sinteză:

1. excepția nelegalei sesizări a instanței de judecată, ca urmare a încălcării de către procuror a dispozițiilor art. 328 alin. 1 Cod procedură penală - constând în descrierea deficitară a faptelor deduse judecătii, neregularitate ce a generat încălcarea dreptului fundamental al acuzatului la informare amănunțită asupra naturii și cauzei acuzației, conform art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. excepția nulității absolute a Ordonanței nr. (...) /D/P/(...) a procurorului ÎCCJ-DIICOT - ST. Constanța, prin care a fost încuviințată continuarea efectuării percheziției domiciliare la camerele nr. 539 și 535 din Hotelul (...) - Stațiunea (...), în aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. 3 Cod procedură penală, susținută, în esență, sub următoarele aspecte:

- în cauză nu era îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru încuviințarea continuării percheziției pentru locuri învecinate, așa încât, prin emiterea ordonanței, procurorul a dispus, în concret, asupra unei măsuri ce intră în competența funcțională a judecătorului, prin încălcarea dispozițiilor art. 56 Cod procedură penală.

- se invocă caracterul limitat al posibilității de a continua o percheziție domiciliară autorizată de către judecător, ca o extindere legitimă a autorizării inițiale, la ipotezele expres prevăzute de art. 158 alin. 3 Cod procedură penală (printre care și constatarea transferului de probe).

- se susține că interpretarea corelativă a dispozițiilor art. 158 alin. 2 Cod procedură penală și art. 158 alin. 7 Cod procedură penală ar trebui să conducă la concluzia că încuviințarea, de către procuror, a continuării efectuării percheziției în locurile învecinate celui ce a făcut obiectul primar al autorizării inițiale, are caracter legitim doar în măsura în care, pe de o parte, în cererea de autorizare adresată judecătorului, procurorul descrie locurile învecinate, în măsura existenței unor suspiciuni asupra probabilității transferării probelor, a datelor sau a persoanelor căutate, în aceste locuri, iar pe de altă parte, în cuprinsul încheierii de autorizare sunt descrise atât locul unde urmează a se efectua percheziția, cât și locurile învecinate.

- se susține, de asemenea, cu privire la rezultatul propus al interpretării dispozițiilor legale evocate, că autorizarea dispusă de către judecător în ce privește „locurile învecinate” este condiționată de evocarea și confirmarea factuală a suspiciunii de transfer de probe, date sau persoane căutate.

- se afirmă că prevederile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală au caracterul unei ipoteze de excepție, ce impun o interpretare „*stricto sensu*”, raportat la dispozițiile art. 27 alin. 3 din Constituția României, ce conferă exclusiv judecătorului autoritatea de a dispune/încuviința percheziționarea domiciliului.

Se apreciază, în susținerea excepției de nulitate absolută, că au fost încălcate dispoziții normative în condițiile art. 280 Cod procedură penală și art. 281 alin. 1 lit. b Cod procedură penală.

3. excepția nulității absolute a ordonanței din 20.09.2021 a lucrătorului de judiciară din cadrul BCCO Constanța (prin care s-a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice cu privire la substanțele ridicate din camerele percheziționate), a ordonanței din 27.09.2021 a lucrătorului de poliție judiciară din cadrul BCCO Constanța privind efectuarea unei constatări tehnico-științifice cu privire la bunurile ridicate din autoturismul inculpatului Scurtu Ioan Ilie și a rapoartelor de constatare întocmite în baza acestor ordonanțe, precum și a celorlalte acte de urmărire penală subsecvente.

- se susține încălcarea dispozițiilor art. 56 alin. 3 lit. D cod procedură penală și a dispozițiilor art. 324 alin. 4 cod procedură penală, încuviințarea de probatorii neputând face obiectul delegării prevăzută de art. 324 alin. 3 cod procedură penală.

- se invocă prevederile art. 281 alin. 1 lit. b cod procedură penală, raportat la Decizia CCR nr. 302/2017.

4. Subsecvent excepțiilor invocate, se solicită excluderea probelor administrate sau aflate în legătură cu actele de urmărire penală afectate de nulitatea invocată pe cale de excepție, precum și a celor obținute nelegal, inclusiv a probelor și concluziilor derivate, fiind invocate dispozițiile art. 99 și următoarele cod procedură penală.

Prin memoriul său, inculpatul (...) a invocat neregularitatea actului de sesizare a instanței, în ce privește caracterul adecvat al descrierii faptelor.

III. Prin încheierea nr. 189 din 5 aprilie 2022, judecătorul de cameră preliminară a respins cererile și excepțiile invocate de către inculpați, a constatat legalitatea sesizării instanței și a dispus începerea judecății, expunând următoarele considerente, în sinteză:

1. a apreciat că actul de sesizare a instanței conține situația de fapt, în detaliu, analiza acestuia și încadrarea juridică, faptele imputate inculpatului (...) fiind descrise detaliat, putând fi stabilite obiectul și limitele judecății.

2. criticile referitoare la administrarea probelor rezultate din percheziția informatică (conținute în cuprinsul cererilor de înlăturare a probelor nelegal administrate) nu sunt fondate.

3. excepția nulității absolute a ordonanței procurorului de încuviințare a efectuării percheziției în locurile învecinate nu este întemeiată, nefiind incident unul din cazurile de nulitate prevăzute de art. 281 cod procedură penală.

Se arată că, la data de 20.09.2021, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Constanța a încuviințat efectuarea percheziției domiciliare în camera 544 a Hotelului (...), situat pe (...), jud. (...), fiind emis mandatul de percheziție domiciliară nr. 558.

În camera nr. 558 era cazat numitul (...).

Cu ocazia efectuării percheziției domiciliare în camera nr. 544, organele de poliție judiciară au constatat că, în evidențele hotelului, numitul (...) figura cu două camere închiriate (nr. 544 și 539), iar camerele au fost rezervate de către persoana cazată la camera nr. 535, aspect ce a născut suspiciunea că drogurile, instrumentele de cântărire și măsurare au fost transferate în camerele nr. 539 și 535 ale Hotelului (...).

Ca atare, întrucât s-a considerat că aceste din urmă camere (nr. 539 și nr. 535) reprezintă locuri învecinate, judecătorul de cameră preliminară din cadrul primei instanțe de judecată a reținut îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 158 alin. 3 cod procedură penală.

4. În ce privește nulitatea ordonanțelor organelor de poliție judiciară delegate de către procuror, vizând dispunerea administrării constatările tehnico-științifice, nu este aplicabil niciun caz de nulitate absolută, iar în ce privește nulitatea relativă, nu s-a făcut dovada vreunei vătămări a drepturilor inculpaților ce nu ar putea fi înlăturată decât prin desființarea actului, conform art. 282 alin. 1 cod procedură penală.

5. În ce privește excepțiile de neregularitate a rechizitoriului, acestea sunt neîntemeiate, actul de sesizare prezentând elementele necesare stabilirii obiectului și limitelor

judecății, astfel încât inculpații să își poată formula apărări, iar instanța să pronunțe u situațiile prevăzute de codul de procedură penală.

IV. Împotriva acestei încheieri au declarat contestație, în termenul prevăzut de lege, inculpații (...) și (...).

Contestatorul-inculpat (...) a solicitat desființarea, în totalitate, a încheierii contestate și, rejudecând, admiterea cererilor și excepțiilor formulate în fața judecătorului de cameră preliminară al primei instanțe, anularea actelor de urmărire penală contestate și excluderea acestora, constatarea neregularității actului de sesizare și restituirea cauzei la procuror, reiterând și dezvoltând argumentele expuse la prima instanță de judecată.

Contestatorul-inculpat (...) a reiterat, în susținerea contestației, criticile formulate la adresa actului de sesizare a instanței.

La termenul din data de 27.09.2022, contestatorul-inculpat (...) a formulat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 cod procedură penală, în raport de prevederile art. 1 alin. 3 și art. 27 alin. 3 din Constituția României.

La data de 25.10.2022 s-a dispus atașarea dosarului în care a fost formulată cererea de percheziție, fiind pusă în discuție, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Dosarul solicitat nr. (...) /118/(...) al Tribunalului Constanța a fost atașat la dosarul prezentei contestații, pentru termenele următoare.

Prin încheierea pronunțată la data de 21 octombrie 2022 s-a dispus sesizarea Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate invocată de către contestatorul-inculpat (...).

La termenul din data de 22 noiembrie 2022 s-au desfășurat dezbaterile contradictorii asupra sesizării ÎCCJ cu privire la pronunțarea unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. 3 cod procedură penală, în legătură cu abilitatea procurorului de a încuviința continuarea efectuării percheziției în locurile învecinate celui cu privire la care judecătorul de drepturi și libertăți a autorizat efectuarea percheziției, este sau nu este condiționată de către descrierea acestor locuri învecinate în conținutul încheierii prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției, respectiv în cuprinsul mandatului de percheziție, raportat la prevederile art. 158 alin. 7 cod procedură penală.

- Dacă pot sau nu pot fi supuse verificării de legalitate, în procedura de cameră preliminară, având de soluționat legalitatea administrării probelor, eventualele neregularități ale încheierii pronunțată de către judecătorul de drepturi și libertăți prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției.

Prin încheierea din data de 07 decembrie 2022, în temeiul art. 475 și art. 476 alin. 1 și 2 cod procedură penală a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept evocate și a fost suspendată judecata cauzei până la pronunțarea deciziei prevăzută de art. 477 alin. 1 cod procedură penală.

V. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Potrivit art. 475 Cod procedură penală, în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiții în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, este necesar a fi îndeplinite următoarele condiții legale, în mod cumulativ și limitativ:

- sesizarea să se efectueze în cursul judecății;

- sesizarea să se efectueze de către un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- sesizarea să fie întemeiată pe constatarea existenței unei chestiuni de drept necesare să fie lămurită;
- de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective;
- asupra acestei chestiuni de drept să nu se fi statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii sau să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

Verificând (după luarea concluziilor părților și ale procurorului, astfel cum sunt consemnate în încheierea de dezbateri din data de 22 noiembrie 2022) admisibilitatea sesizării, completul colegial de judecători de cameră preliminară consideră sesizarea admisibilă, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, după cum urmează:

1. Sesizarea este efectuată în cadrul judecării unei contestații formulate împotriva încheierii pronunțate în camera preliminară, desfășurată în condițiile art. 342 și următoarele Cod procedură penală, procedură supusă principiilor și regulilor generale de desfășurare a judecării (în măsura în care nu există reguli specifice etapei procesului penal în care s-a pronunțat încheierea contestată/funției judiciare în a cărei îndeplinire s-a pronunțată încheierea contestată).

Este relevant că sediul general al materiei privind soluționarea contestației o reprezintă capitolul III, cu denumirea marginală "contestația", compus în Titlul III, Judecata, al Părții Speciale a Codului de procedură penală, contestația fiind calificată ca o cale ordinară de atac soluționată printr-o hotărâre judecătorească de către o instanță de judecată, atât instanța cât și procedura având de îndeplinit integral cerințele conținute de art. 6 din Convenția din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma și ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994.

Chiar dacă funcția judiciară de verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată, în sistemul normativ al noului Cod de procedură penală, este diferită de funcția de judecată, ea se exercită în mod efectiv printr-o activitate de judecată, concept specific ce, în sens larg, este caracterizat printr-un sistem unitar de organizare și funcționare a autorității judiciare, în vederea exercitării de către instanța judecătorească a diferitelor funcții judiciare prevăzute de lege, printr-un sistem unitar de reguli, principii și garanții, dar mai ales prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești motivate, după informarea și citarea participanților în procesul penal prevăzuți de lege, luând concluziile și apărările acestora, pe baza probelor relevante legal administrate, a unei argumente logico-juridice expuse în hotărâre, precum și în baza unor temeuri de fapt și de drept reținute în mod judicios.

Îndeplinirea condiției de admisibilitate a sesizării, privind efectuarea acesteia "în cursul judecării", în raport de sesizarea efectuată în exercitarea funcției judiciare de judecător de cameră preliminară, a fost constatată și de către Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în două hotărâri precedente.

Astfel, prin Decizia nr. 33 din 11 decembrie 2015, pronunțată în dosarul nr. 2370/1/2015, s-au considerat îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării efectuate de către judecătorul de cameră preliminară, investit cu soluționarea unei plângeri împotriva ordonanței de renunțare la urmărirea penală, în procedura prevăzută de art. 341 alin. 6 lit. c din Codul de procedură penală, reținând, în

considerentele expuse la pct. XIV lit. a că “există o cauză aflată în cu judecată...”.

De asemenea, prin Decizia nr. 23 din 4 mai 2022, pronunțată în dosarul nr. 470/1/2022, s-au considerat a fi îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, reținând-se, la pct. XIII “...existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată....în procedura de cameră preliminară....”.

2. Sesizarea este efectuată de către un complet de judecată al unei curți de apel, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art. 347 Cod procedură penală, raportat la art. 425¹ al. 7 Cod procedură penală, combinat cu art. 203 alin. 5 Cod procedură penală.
3. Chestiunile cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile reprezintă veritabile probleme de drept având o dificultate rezonabilă (fără a implica clarificarea unor chestiuni factuale), vizând interpretarea unor norme juridice, prin statuarea oficială și obligatorie asupra corectei relații între acestea – cu privire la care există cel puțin două variante de interpretare a normelor și a relației dintre ele, cu argumente divergente, necesar a fi validate/invalidate - de natură a legitima demersul instanței de trimitere, în cadrul procedurii speciale edictate în scopul asigurării unei practici judiciare unitare.
4. Prin pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării nu se soluționează, în concret, obiectul contestației pendinte, în referire la excepția de nulitate a ordonanței procurorului de încuviințare a continuării percheziției, soluționarea acesteia - indiferent de modul de dezlegare a chestiunilor de drept supuse interpretării - depinzând și de rezolvarea de către instanța de trimitere a unor probleme distincte cum sunt: relevanța activității organului de urmărire penală anterior încuviințării continuării percheziției, îndeplinirea în fapt a condiției prev. de art. 158 alin. 3 Cod procedură penală (constatarea transferului unor probe sau date, respectiv a ascunderii persoanelor căutate, caracterul de locuri învecinate a camerelor de hotel în care s-a încuviințat continuarea percheziției, existența sau nu a unei încuviințări date de judecătorul de drepturi și libertăți cu privire la locurile învecinate, efectele contradicției între conținutul încheierii de încuviințare a efectuării percheziției, ce nu autorizează valabilitatea acesteia în locurile învecinate – și cel al mandatului de percheziție, ce cuprinde autorizarea continuării percheziției în locurile învecinate, potrivit art. 158 alin. 3 Cod procedură penală), etc.

În contextul mai sus expus, chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită nu au caracter ipotetic sau pur teoretic servind, în concret, în cauza pendinte, la soluționarea căii de atac declarate de către un inculpat și, eventual, a cererilor și excepțiilor formulate de acesta, cu titlul de premiza normativă a analizei temeiniciei acestora.

În concret, rezultatul interpretativ al chestiunii de drept determină în mod principal soluția asupra cererilor și excepțiilor invocate în camera preliminară și, eventual, pe calea constatării legalității sau a nelegalității probelor propuse de către procuror pentru dovedirea săvârșirii infracțiunii, precum și a soluției pe fond a cauzei, în condițiile art. 396 raportat la art. 98 și art. 103 din codul procedură penală.

De lămurirea solicitată depinde atât soluționarea cauzei pendinte în care s-a dispus sesizarea întemeiată pe dispozițiile art. 475 și urm. Cod procedură penală (soluționarea pe fond “stricto sensu”), cât și eventuala soluționare în fond a acțiunii penale exercitată în cauza în care instanța de judecată a fost sesizată cu

rechizitoriu, legătura între legalitatea probatoriului și a actelor de urmărire cu soluționarea acțiunii penale fiind reținută, cu forță obligatorie, de către Curtea Constituțională a României, în considerentele mai multor decizii (Decizia nr. 552/2015 - pct. 19, Decizia nr. 641/2014 - pct. 40, 60, 61, Decizia nr. 802/2017 - pct. 18 și urm., Decizia 631/2015 - pct. 30).

De soluția ce poate fi adoptată (pe baza dezlegărilor solicitate), în contestația declarată de inculpat împotriva încheierii pronunțată de către judecătorul de cameră preliminară al primei instanțe depinde în mod vădit soluționarea pe fond inclusiv a acțiunii penale, înlăturarea sau menținerea unor probe administrate pe timpul urmăririi penale (a căror refacere poate să nu mai fie posibilă), afectând temeiurile de fapt pe care se sprijină o eventuală soluție, dispusă în condițiile art. 396 Cod procedură penală, corelat și cu prevederile art. 102 Cod procedură penală.

5. Sunt îndeplinite și condițiile negative, vizând inexistența statuării anterioare printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii, respectiv cea privind inexistența pe rol a unui recurs în interesul legii privind lămurirea acestor chestiuni de drept, chestiunea de drept evocată fiind de relativă noutate.

VI. Punctele de vedere ale părților și ale procurorului sunt expuse pe larg în încheierea de dezbateri și, în sinteză, constau în următoarele aprecieri:

1. Reprezentantul Ministerului Public, procurorul de ședință din cadrul PICCJ – DIICOT – S.T. Constanța, apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, dispozițiile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală interpretat în interdependență cu cele de la art. 158 alin. 2 Cod procedură penală fiind clare, aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. 3 Cod procedură penală fiind posibilă chiar și fără ca descrierea locurilor învecinate să figureze în cererea de autorizare formulată de către procuror.
Apreciază procurorul că, pentru a încuviința continuarea percheziției în locuri învecinate, este suficient ca suspiciunea transferului de probe, date etc. să se nască pe timpul efectuării percheziției, fără a fi condiționată de către descrierea acestora în cererea de încuviințare și, evident, în încheierea pronunțată de către judecătorul de drepturi și libertăți.
2. Contestatorul-inculpat (...), prin apărătorul ales, apreciază că se impune sesizarea în temeiul art. 475 Cod procedură penală, considerând că există legătură între prevederile art. 158 alin. 2 și art. 158 alin. 3 din Codul de procedură penală, iar în contextul soluționării excepțiilor și cererilor în cameră preliminară, există competența de verificare a încheierii pronunțate de către judecătorul de drepturi și libertăți.
3. Contestatorul-inculpat (...) achiesează la punctul de vedere al inculpatului (...), considerând și că există o deficiență de redactare a normelor juridice evocate, care induce incertitudine în interpretarea acestora, expunând analogia cu procedura autorizării provizorii a supravegherii tehnice de către procuror, sub condiția confirmării, în termen scurt, a măsurii dispuse, de către judecător.
4. Intimații-inculpați (...) și (...), prin apărător susțin solicitările contestatorilor.

VII. Punctul de vedere al instanței:

Instanța de trimitere constată că normele juridice invocate suscită interpretări multiple, datorate, în parte și unor deficiențe de redactare a normelor juridice incidente.

Astfel, încuviințarea efectuării unei percheziții domiciliare, pe timpul urmăririi penale, se realizează de către judecătorul de drepturi și libertăți, în exercitarea funcției judiciare

propriu, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești nesupusă vreunei căi de atac, procedură lipsită de publicitate și de contradictorialitate.

Prin hotărârea pronunțată, judecătorul de drepturi și libertăți încuviințează administrarea probei cu percheziția domiciliară, verificarea de legalitate a cererii de încuviințare fiind implicită, ca și prezumția de legalitate a încheierii pronunțate.

În cadrul punerii în executare a acestei dispoziții se emite mandatul de percheziție.

Atât încheierea, cât și mandatul trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, elementele prevăzute de art. 158 alin. 7 Cod procedură penală, inclusiv (lit. f, teza finală), descrierea locurilor învecinate locului unde urmează a se efectua percheziția.

Proba administrată este supusă, ulterior, verificării de legalitate a judecătorului de cameră preliminară, potrivit art. 342 Cod procedură penală, verificare ce include, implicit, și dispoziția de administrare a probei.

Verificarea efectuată în exercitarea funcției judiciare specifice de către judecătorul de cameră preliminară, asupra legalității administrării probei cu percheziția domiciliară, dispusă printr-o hotărâre judecătorească emisă în exercitarea funcției judiciare specifice de către judecătorul de drepturi și libertăți este admisibilă, fără a aduce atingere prevederilor art. 129 din Constituția României, deoarece nu tinde spre reformarea sau retractarea acesteia, neputând a fi calificată ca o cale de atac.

Verificarea este impusă de respectarea principiului legalității prevăzut de art. 2 Cod procedură penală, dar și de realizarea scopului prevăzut de art. 1 alin. 2 Cod procedură penală, tinzând doar la eventuală lipsire de efecte a hotărârii, cu privire la o parte din probatoriul administrat pe timpul urmăririi penale.

În această situație juridică, interpretarea contrarie celei anterior expuse, bazată pe conceptul de putere a lucrului judecat, caracteristică hotărârilor judecătorești definitive, poate avea însă credibilitatea argumentativă, putând a genera atât un caracter neunitar al practicii judiciare, cât și împiedicarea judecătorului de cameră preliminară de a își îndeplini în mod complet funcția judiciară.

Chestiunea de drept nu este ipotetică sau teoretică - din actele și lucrările dosarului în care s-a pronunțat încheierea de încuviințare a percheziției domiciliare rezultă, (ca și o constatare obiectivă) că cererea formulată de procuror nu cuprinde descrierea unor locuri învecinate, încheierea pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți nu cuprinde descrierea unor locuri învecinate și nici mențiunea încuviințării continuării percheziției în condițiile art. 158 alin. 3 Cod procedură penală, însă mandatul de percheziție emis în baza acestei încheieri cuprinde această mențiune, în mod generic, fără elemente descriptive, iar corelarea acestor elemente implică examinarea analitică a hotărârii, în contextul cererii formulate și în raport de actul de punere în executare - mandatul de percheziție - astfel încât să conducă, în concret, la soluționarea excepțiilor și cererilor invocate în cauză.

În ce privește punctul de vedere la instanței de trimitere cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 158 alin. 3 Cod procedură penală, este de reținut că, în condițiile garantării dreptului fundamental la inviolabilitatea domiciliului (art. 27 alin. 1 din Constituția României) și al atribuirii competenței de autorizare a ingerinței în exercitarea acestui drept către judecător (art. 27 alin. 3 din Constituția României), interpretările vizând limitele și efectele autorizării nu pot avea decât caracter strict, în favoarea titularului dreptului fundamental, fără extinderi analogice și fără excepții considerate a fi prevăzute în mod implicit în cuprinsul normelor juridice incidente.

Se apreciază că, deși o interpretare contrară este susținută și argumentată pe baza conținutului necorelat al normelor judiciare incidente, aceasta - în contextul în care cerința privind "locul învecinat" nu este juridic definită, ci doar potrivit conținutului semantic nejuridic - o asemenea interpretare ar putea atribui caracter vag și neclar limitelor autorizației inițiale de percheziție, constituind o ingerință nejustificată în exercițiul unui drept fundamental.

Pentru toate aceste motive se va dispune sesizarea instanței supreme în condițiile art. 475 Cod procedură penală, dispunând suspendarea judecării cauzei în condițiile art. 477 alin. 2 Cod procedură penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 475 și art. 476 alin. 1 și 2 cod procedură penală:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Aplicarea dispozițiilor art. 158 alin. 3 cod procedură penală (în referire la abilitarea procurorului de a încuviința continuarea efectuării percheziției în locurile învecinate celui cu privire la care judecătorul de drepturi și libertăți a autorizat efectuarea percheziției) **este sau nu este condiționată** de către descrierea acestor locuri învecinate în conținutul încheierii prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției , respectiv în cuprinsul mandatului de percheziție, raportat la prevederile art. 158 alin. 7 lit. f cod procedură penală.
2. **Pot sau nu pot fi supuse verificării de legalitate**, în procedura de cameră preliminară având de soluționat legalitatea administrării probelor, eventualele neregularități ale încheierii pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea deciziei prevăzută de art. 477 alin. 1 cod procedură penală asupra prezentei sesizări.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea minutei la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 7 decembrie 2022.

Președinte - judecător de cameră preliminară,
(...)

Judecător de cameră preliminară,
(...)

Grefier,
(...)

Red. înch. jud.: (...)
17.02.2023